

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 79.738 van 1 april 1999
in de zaken A. 46.793/VII-10.854
47.506/VII-11.118.**

In zake : I + II
de n.v. PRAYON-RUPEL,
die woonplaats kiest bij
Advocaten L. CORNELIS en D. D'HOOGHE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Henri Wafelaertsstraat 47-51

tegen :

I + II
het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. VAN DE VYVER,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Eglantierlaan 1.

tussenkomen de partijen :

- I + II
1. de gemeente RUMST,
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Keizerslaan 3,
 2. de gemeente BOOM,
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Keizerslaan 3.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de
n.v. Chemische Bedrijven PRAYON-RUPEL op 4 mei 1992
heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van "de
beslissing van de Gemeenschapsminister van Leefmilieu en
Huisvesting dd. 4.3.1992 houdende de inwilliging van het
beroep tegen de beslissing van de Bestendige Deputatie,
waarbij een stortvergunning werd afgeleverd tot

31.12.1999 en houdende weigering van voornoemde stort-vergunning";

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. Chemische Bedrijven PRAYON-RUPEL op 3 juli 1992 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de Gemeenschapsminister van leefmilieu en huisvesting van 1 mei 1992, houdende opheffing van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 25 april 1991, waarbij aan de verzoekende partij vergunning werd verleend tot het uitbaten van een stortplaats voor gipsafval te Boom en Rumst, Groenenberg;

Gelet op het arrest nr. 39.727 van 16 juni 1992 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit in de zaak A. 46.793/VII-10.854 wordt verworpen;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 27 mei 1992;

Gelet op de beschikking van 18 juni 1992 die de tussenkomst van de gemeente RUMST in de zaak A. 46.793/VII-10.854 toelaat;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 24 november 1992;

Gelet op de beschikking van 26 november 1992 die de tussenkomst van de gemeente RUMST in de zaak A. 47.506/VII-11.118 toelaat;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 17 december 1992;

Gelet op de beschikking van 7 januari 1993 die de tussenkomst van de gemeente BOOM in de zaak A. 47.506/VII-11.118 toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur P. PROVOST;

Gelet op de beschikking van 30 juni 1998 tot voeging van de zaken;

Gelet op de beschikking van 30 juni 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 12 januari 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 februari 1999;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. BOUCKAERT die, loco Advocaten L. CORNELIS en D. D'HOOGE verschijnt voor de verzoekende partij, van Advocaat J. VAN DE VYVER, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat D. LINDEMANS, die verschijnt voor de eerste en de tweede tussenkomende partijen;

Gehoord Adjunct-auditeur P. PROVOOST,
daartoe gemachtigd bij beslissing van de
Auditeur-generaal van 19 maart 1998 in zijn, wat de zaak
A. 46.793/VII-10.854 betreft, eensluidend advies;

Gehoord Adjunct-auditeur P. PROVOOST,
daartoe gemachtigd bij beslissing van de
Auditeur-generaal van 19 maart 1998 in zijn, wat de zaak
A. 47.506/VII-11.118 betreft, andersluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. De gegevens van de zaken.

1.1. De verzoekende partij exploiteert sinds 1982
in haar vestiging te Ruisbroek vier productieafdelingen,
voor respectievelijk basisfosforzuur, gezuiverd fosfor-
zuur, fluorproducten en uraniumoxide.

Het gaat om een geïntegreerde productie-
keten, die aanvangt met het uit fosfaatertsen winnen van
fosforzuur. Daarbij komen grote hoeveelheden gips vrij.

Een gedeelte van het gips wordt gezuiverd en
gerecycleerd. Het grootste gedeelte wordt via een
pijpleiding gestort in oude, in onbruik geraakte klei-
putten.

1.2. Omdat wordt verwacht dat de capaciteit van
de bestaande stortplaats te Rumst waarover de
verzoekende partij beschikt en waarvoor de vergunning
loopt tot november 1992 zal zijn uitgeput "tussen
20 september en 31 oktober 1992", vraagt de verzoekende
partij in december 1990 een stortvergunning voor een
nieuwe stortsite. De exploitatievergunning voor de
fosforproductie waarvan het gipsafval afkomstig is loopt
nog tot 9 april 1993.

Op 25 april 1991 verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen een stortvergunning voor een terrein gelegen op het grondgebied van de gemeenten Boom en Rumst, gekend onder de naam "GROENENBERG". De vergunning geldt tot eind 1999.

Tegelijk worden in beroep een aantal bouwvergunningen verleend.

1.3. Tegen de stortvergunning wordt een groot aantal beroepen ingediend, onder meer door de tussenkomende partijen.

Op 18 september 1991 wordt een hoorzitting gehouden.

1.4. Met een brief van 4 maart 1992 meldt de Gemeenschapsminister aan de verzoekende partij het volgende :

"Aansluitend op ons onderhoud van vrijdag 28 februari jongstleden herhaal ik mijn beslissingen nopens het in rand vermelde :

1. Het beroep tegen de beslissing van de Bestendige Deputatie, waarbij een stortvergunning werd afgeleverd tot 31/12/1999 wordt ingewilligd. Voornoemde stortvergunning wordt dus geweigerd.
2. PRAYON-RUPEL krijgt garanties tot het bekomen van de nodige vergunningen voor de stockage en/of het storten van gips gedurende 5 à 6 jaar op de bedrijfsterreinen of in de onmiddellijke omgeving, hetzij in eerste aanleg, hetzij in beroep. Dit zal gebeuren door in de maand mei 1992 de conventant, waarvan sprake hierna, aan de Vlaamse Executieve ter goedkeuring voor te leggen.
In deze vergunningen zullen wel de nodige voorwaarden opgelegd worden om het gipsstorten onder milieuhygiënisch verantwoorde voorwaarden te laten gebeuren.
3. De conventant tussen PRAYON-RUPEL en de overheid zal, in het licht van beide voornoemde beslissingen, worden onderhandeld en afgesloten voor 4 mei 1992. Hierin zullen zeker de doelstellingen van het afvalstoffenplan 1991-1995 moeten worden gerealiseerd. De onderhandelingen zullen onder voorzitterschap van mijn kabinet, gevoerd worden met de directie van PRAYON, de werknemers van PRAYON, AMINAL, VMM, OVAM en externe deskundigen (inclusief de milieubeweging).

Teneinde de onderhandelingen over deze convenant vóór 4 mei 1992 te kunnen afronden, verzoek ik de directie van PRAYON mij uiterlijk 11 maart 1992 een voorstel van convenant voor te leggen".

Dit is de eerste bestreden beslissing.

1.5. Op 4 mei 1992 wordt aan de verzoekende partij het besluit van 1 mei van de Gemeenschapsminister van leefmilieu en huisvesting betekend, houdende opheffing van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 25 april 1991, waarbij aan de n.v. PRAYON-RUPEL vergunning verleend werd tot het uitbaten van een stortplaats voor gipsafval te Boom en Rumst, Groenenberg.

Dit is de tweede bestreden beslissing waarin volgende motivering is opgenomen :

"Overwegende dat de N.V. PRAYON RUPEL in de Hollebeekstraat te Rumst beschikt over een vergunde stortplaats voor gipsafval waarvan de vergunnings-termijn afloopt in november 1992;

Overwegende dat de lopende exploitatievergunning voor het exploitatieproces van PRAYON RUPEL dat aanleiding geeft tot het ontstaan van grote hoeveelheden afvalgips verstrekt op 09/04/1993;

Overwegende dat de N.V. PRAYON RUPEL op de datum van onderhavig besluit derhalve niet beschikt over enig recht om na 09/04/1993 nog gipsafval te produceren;

Overwegende dat het verlenen van een nieuwe stortvergunning voor gipsafval slechts kan worden overwogen in het kader van een globale evaluatie van de milieuimpakt van de fosfaatproductie te Puurs, waarbij rekening wordt gehouden met de bepalingen van het Afvalstoffenplan 1991-1995;

Overwegende dat bedoelde evaluatie dient plaats te vinden naar aanleiding van de beoordeling van een eventuele aanvraag van de N.V. PRAYON RUPEL voor een nieuwe milieuvergunning voor het fosfaatproductieproces op grond van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning;

Overwegende dat het bijgevolg niet opportuun is een nieuwe stortplaats met een capaciteit van 6 miljoen m³ in te richten voor de beperkte hoeveelheid afvalstoffen die de N.V. PRAYON RUPEL tussen november 1992 en april 1993 wettelijk nog mag produceren".

1.6. Op 31 maart 1992 vraagt de verzoekende partij een milieuvergunning voor haar inrichting in Ruisbroek, ter hernieuwing van de op 9 april 1993 aflopende exploitatievergunning.

Op 10 september 1992 verleent de bestendige deputatie de gevraagde milieuvergunning.

Het vergunningsbesluit stelt onder meer :

"de vergunningstermijn voor de afdeling ruw fosfor-zuur loopt zolang er vergunde stortcapaciteit is voor gipsafval, en in geen geval langer dan 9 april 2013".

In het najaar van 1992 stopt de verzoekende partij de produktie van fosfor.

2. De ontvankelijkheid van het beroep in de zaak A. 46.793/VII-10.854.

2.1. Overwegende dat de verwerende en de tussenkomende partijen in hun memorie van antwoord de ontvankelijkheid van het beroep betwisten onder meer omdat de brief van 4 maart 1992, die enkel een voornemen of inzicht uitdrukt aangaande het te nemen en later inderdaad genomen ministerieel besluit, geen uitvoerbare administratieve handeling uitmaakt;

2.2. Overwegende dat de verzoekende partij verklaart dat wat betreft de ontvankelijkheid van deze vordering, zij zich naar de wijsheid van de Raad van State gedraagt;

2.3. Overwegende dat in het arrest nr. 39.727 van 16 juni 1992 de Raad van State de vordering tot schorsing van de bestreden beslissing heeft verworpen op grond van volgende motivering :

"Overwegende dat, zoals de verzoekende partij terecht stelt, beslissingen waarbij uitspraak wordt gedaan over aanvragen om vergunning voor de exploitatie van een inrichting voor verwijdering van afvalstoffen, dienen te worden genomen in de vorm van een besluit; dat in casu een dergelijk besluit genomen werd op 1 mei 1992; dat op grond van dat gegeven de verzoekende partij ter terechtzitting zelf heeft erkend dat de brief van 4 maart 1992 logischerwijze moet worden begrepen als een "aankondiging" van het op 1 mei 1992 genomen besluit; dat, eveneens ter terechtzitting, de verwerende partij formeel heeft verklaard dat de Gemeenschapsminister met de brief van 4 maart 1992 de verzoekende partij enkel heeft willen mededelen dat hij de intentie had de vergunning te weigeren; dat derhalve aangenomen dient te worden dat de beslissing over de beroepen vervat ligt in het ministerieel besluit van 1 mei 1992 en niet in de brief van 4 maart 1992, die er enkel de aankondiging dat dezelfde Gemeenschapsminister op 1 mei 1992 een besluit heeft genomen waarbij de beroepen tegen de beslissing van 25 april 1991 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen ontvankelijk en gegrond worden verklaard (artikel 1), voormelde beslissing van de bestendige deputatie wordt opgeheven (artikel 2) en de gevraagde vergunning wordt geweigerd (artikel 3)";

2.4. Overwegende dat de Raad om dezelfde redenen als in het schorsingsarrest aangegeven, de exceptie gegrond acht;

2.5. Overwegende dat, aangezien de verwerende partij in haar brief van 4 maart 1992 zelf heeft laten uitschijnen dat deze reeds een beslissing houdende de weigering van een stortvergunning inhield terwijl zij pas op 1 mei 1992 het desbetreffend weigeringsbesluit heeft genomen en dat besluit aan de verzoekende partij op 4 mei 1992 -dit is de dag van het instellen van het onderhavig annulatieberoep- heeft betekend, op de vraag van de verzoekende partij om de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij kan worden ingegaan;

3. De ontvankelijkheid van het beroep in de zaak
A. 47.506/VII-11.118.

3.1.1. Overwegende dat de tussenkomende partijen opwerpen dat het beroep onontvankelijk is wegens schending van artikel 5 van het decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de door de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van ondernemingen, doordat de benoeming van de bestuurders van de verzoekende partij enkel in het Frans in het Belgisch Staatsblad werd bekendgemaakt en bijgevolg overeenkomstig artikel 10 van evengenoemd decreet er geen rechtsgeldige vordering tot nietigverklaring zou zijn ingesteld;

3.1.2. Overwegende dat de exceptie feitelijke grondslag mist, daar de benoeming van de bestuurders van de verzoekende partij in het Nederlands in de bijlagen bij het Belgisch Staatsblad van 5 maart 1992 werd bekendgemaakt;

3.2.1. Overwegende dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift doet gelden dat de in het geding zijnde stortplaats noodzakelijk is voor de verdere productie van basisfosforzuur alsmede voor de exploitatie van de met die productie verbonden afdelingen; dat onder de hoofding "belang" de verzoekende partij stelt :

"De bestreden beslissing heeft tot gevolg dat verzoekster over geen stortplaats voor gipsafval meer beschikt vanaf een tijdstip tussen 20 september en 31 oktober 1992 ten laatste, waardoor haar de mogelijkheid om basisfosforzuur verder te produceren is ontnomen";

3.2.2. Overwegende dat de verwerende en de tussenkomende partijen opwerpen dat aangezien de verzoekende partij inmiddels zelf heeft besloten haar fosforproduc-

tie stop te zetten, zij niet meer doet blijken van het vereiste actueel belang;

3.2.3. Overwegende dat de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord repliceert dat de omstandigheid dat zij besloten heeft haar productieafdeling voor de bereiding van fosforzuur te sluiten, niet tot gevolg heeft dat zij bij het ingestelde annulatieberoep geen belang meer zou hebben, daar het precies de bestreden beslissing is die de verzoekende partij heeft genoodzaakt de productie van fosforzuur stop te zetten;

3.2.4. Overwegende dat de verzoekende partij in haar laatste memorie ingaat tegen het standpunt in het auditoraatsverslag ingenomen dat zij geen actueel belang meer zou hebben met als reden dat "de verzoekende partij (...) niet de bedoeling (heeft) de productie (van fosfor) te hervatten"; dat zij vooreerst herhaalt dat de stopzetting van de fosforproductie in 1992 niet vrijwillig was, maar gedwongen bij gebreke aan verdere stortcapaciteit vanaf 1992 ten gevolge van de bestreden beslissing; dat zij doet gelden dat de stopzetting van de fosforproductie geenszins definitief is en dat indien zij opnieuw over een stortvergunning zou kunnen beschikken, het hervatten van de eigen fosforzuurproductie een reële optie is, daar zij thans noodgedwongen is te werken op basis van aangekocht fosforzuur waarvan de marktprijzen voortdurend stijgen;

3.2.5. Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie nog doet gelden dat de sluiting van de fosforproductie door de verzoekende partij wel degelijk op vrijwillige basis gebeurde daar reeds op 11 juni 1992 de verzoekende partij in de pers de sluiting van haar basis fosforzuurafdeling heeft aangekondigd terwijl op 17 juni 1992 de Vlaamse Executieve een beslissing heeft genomen waarbij onder meer gesteld werd dat zij akkoord

ging met drie stortsites voor een periode tot uiterlijk 31 oktober 1994;

3.2.6.1. Overwegende dat uit de neergelegde stukken blijkt dat na de bestreden beslissing tussen de verzoekende partij en de verwerende partij besprekingen werden gevoerd met het oog op het zoeken naar andere locaties voor een gipsstortplaats, daar de capaciteit van de bestaande stortplaats te Rumst uiterlijk eind oktober 1992 zou zijn uitgeput en de vergunning voor de stortplaats te Groenenberg was geweigerd; dat, toen in een voorstel van de Gemeenschapsminister van leefmilieu en huisvesting dat op 10 juni 1992 aan de Vlaamse regering voor akkoord zou worden voorgelegd -hetgeen pas op 17 juni 1992 geschiedde- vier locaties voor gipsafval werden uitgesloten, te weten Groenenberg/Terhagen, Gorrebroek, Wintam en Polders-Hoeykens, de verzoekende partij aan de Voorzitter van de Vlaamse regering met een brief van 11 juni 1992 het volgende mededeelde :

"Deze laatste uitsluiting betreft de bestaande vroegere stortplaats naast de A12, waarvoor reeds in april de nodige bouw- en stortvergunningen werden aangevraagd als tijdelijke overbrugging voor zes à zeven maanden (na de initiële weigering van Terhagen). Dit was nodig om tijd te creëren om voor welke nieuwe site dan ook een aanvraagdossier samen te stellen en de vergunningen te verkrijgen : het duurt minimaal 5 maanden (bouwvergunning) tot 8 maanden (milieuvergunning) voor een dossier in beroep door de bevoegde Minister behandeld kan worden.

Door de beslissing van de Vlaamse Regering van 10 juni 1992 waarbij o.m. de site 'Ophoging Polders - HOEYKENS' werd uitgesloten, rest ons nog slechts de overblijvende capaciteit op de site Hollebeek te Rumst : twee à drie maanden. Daardoor is het mathematisch onmogelijk geworden nog tijdig de nodige vergunningen te bekomen voor welk alternatief dan ook, laat staan een eventuele nieuwe site technisch voor te bereiden.

De zich zelf tegensprekende beslissing van de Vlaamse Regering maakt verder onderhandelen over toch niet uitvoerbare 'alternatieven' totaal zinloos.

Bovendien hebben wij, samen met ons personeel, vastgesteld dat de gisterenavond belegde bijeenkomst

op het Kabinet van Leefmilieu geen enkel alternatief heeft opgeleverd.

Om al deze redenen hebben wij heden ochtend aan de Ondernemingsraad van ons bedrijf bekend gemaakt dat de basisfosforzuurafdeling zal gesloten worden. Een verder gesprek lijkt ons immers onmogelijk zolang de door de Vlaamse Regering gestelde exclusieven niet gelicht worden opdat ofwel Terhagen, ofwel Gorrebroek als enige geldige alternatieven terug in aanmerking zouden komen. Wij dringen er dan ook op aan dat de Vlaamse Regering zou terugkomen op haar beslissing van 10 juni j.l., om in allerlaatste instantie toch nog een oplossing mogelijk te maken";

dat op 17 juni 1992 de Vlaamse regering voornoemd voorstel van de Gemeenschapsminister van leefmilieu en huisvesting heeft goedgekeurd; dat aldus de Vlaamse regering niet is ingegaan op de vraag van de verzoekende partij om de voorgenomen beslissing geen doorgang te laten vinden;

3.2.6.2. Overwegende dat de verzoekende partij aannemelijk maakt dat tussen de vastlegging van een nieuwe locatie voor storting van gipsafval en de effectieve beschikbaarheid ervan, er een tijdsverloop is van twaalf tot vijftien maanden, tijdsverloop nodig voor het verkrijgen van bouw- en stortvergunningen al dan niet gekoppeld aan gewestplanwijzingen of MER-rapporten en voor de technische voorbereiding van het terrein; dat dan ook in alle redelijkheid kan worden aangenomen dat toen de gevoerde besprekingen midden juni 1992 niet tot een bevredigende oplossing hadden geleid, de verzoekende partij haar fosforproductie diende stop te zetten; dat aan de oorsprong van die stopzetting wel degelijk de bestreden weigeringsbeslissing ligt; dat de verzoekende partij eveneens aannemelijk maakt dat tot een heropstarten van de fosforproductie kan worden overgegaan nadat zij terug over een stortvergunning zal beschikken; dat de verzoekende partij niet ten euvel kan worden geduid het argument aangaande de mogelijke hervatting van de fosforproductie voor het eerst expliciet aan te brengen in de laatste memorie, nu het een reactie

betreft op een in het auditoraatsverslag aangebracht element dat noch door de verwerende, noch door de tussenkomen de partijen expliciet werd aangevoerd; dat overigens uit het in de memorie van wederantwoord gestelde dat de verzoekende partij door de bestreden beslissing gedwongen werd haar fosforproductie stop te zetten, impliciet kan worden afgeleid dat aan die stop-zetting een einde kan worden gemaakt, zodra de omstan-digheden die tot de stopzetting hebben geleid, er niet meer zijn; dat dienvolgens de door de verwerende en de tussenkomen de partijen opgeworpen exceptie van onontvankelijkheid bij gemis aan actueel belang niet kan worden aangenomen;

3.3.1. Overwegende dat de tussenkomen de partijen in hun verzoekschrift tot tussenkomst nog opwerpen dat de verzoekende partij geen belang heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing omdat de overheid na die vernietiging niet anders zou kunnen dan de vergunning opnieuw te weigeren om twee redenen : 1. het verlenen van de gevraagde stortvergunning is strijdig met het gewestplanvoorschrift "ontginningsgebied met nabestemming agrarisch gebied, industriegebied en bufferzone. Zowel omwille van het labiel karakter van fosforgipsafval, omwille van het schadelijk karakter van dergelijk afval, als omwille van de structuur van de gipsstorting kan deze nabestemming niet gerealiseerd worden. Zo kan reeds alleen door het beoogde niveau-verschil van 25 meter ieder industriële nabestemming uitgesloten worden";

2. het verlenen van een stortvergunning is ook strijdig met het Afvalstoffenplan dat "voorziet in een beperking van fosforgipsafval met 10 % en een beperking van storting van zo'n afval met 70 %. (Zie dienaangaande de berekeningen in stuk 10 van het administratief dossier");

3.3.2. Overwegende dat de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord op omstandige wijze ingaat tegen de door de tussenkomende partijen aangebrachte elementen; dat zij daarbij terecht doet gelden dat die argumenten neerkomen op het aanvoeren van weigeringsmotieven die niet als dusdanig in de bestreden beslissing werden opgenomen; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

3.4. Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat blijkt dat het beroep ontvankelijk is; dat aangezien het onderzoek door het bevoegd lid van het auditoraat is beperkt tot de ontvankelijkheidsproblematiek, het past dat de zaak verder wordt onderzocht,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep in de zaak nr. A. 46.793/VII-10.854 wordt verworpen.

Artikel 2.

De debatten in de zaak nr. A. 47.506/VII-11.118 worden heropend.

Artikel 3.

Het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat wordt belast met het aanvullend onderzoek in de zaak nr. A. 47.506/VII-11.118.

Artikel 4.

De kosten van het beroep in de zaak nr. A. 46.793/VII-10.854, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Artikel 5.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van het annulatieberoep in de zaak nr. A. 47.506/VII-11.118 wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op één april 1900 negenennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.